

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/881/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7612217381
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Soga
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7612217381.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Sogu a sudcov JUDr. Dany Ferkovej a JUDr. Táne Veščíčkovej, v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpeného Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, proti žalovanej Slovenskej republike, zastúpenej Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu v Spišskej Novej Vsi zo dňa 5.8. 2014 č.k. 4C/114/2012-137 takto

r o z h o d o l :

P o t v r d z u j e rozsudok.

Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca podal dňa 27.9.2012 na prvostupňovom súde návrhy, ktorými sa domáhal od žalovanej náhrady škody a nemajetkovej ujmy na základe nesprávneho úradného postupu, ku ktorému malo dôjsť v exekučných konaniach vedených prvostupňovým súdom, v ktorých žalobca vystupoval ako oprávnený. V žalobných návrhoch uviedol, že ako oprávnený subjekt (veriteľ zo zmlúv o úvere) navrhol súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu a súdny exekútor následne predložil návrh na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom miestne a vecne príslušnému exekučnému súdu so žiadosťou o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Podľa žalobcu k nesprávne úradnému postupu malo dôjsť tým spôsobom, že súd prvého stupňa v exekučných konaniach:

- zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie (žaloby označené ISTINA RS),
- rozhodol o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia po zákonnej 15-dňovej lehote (žaloby označené NZZP),
- rozhodol o vydaní poverenia súdneho exekútora na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote (žaloby označené NP) alebo
- rozhodol o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora po 30-dňovej zákonnej lehote (žaloby označené ZE).

Uznesením prvostupňového súdu č. k. 4C/114/2012-7 zo dňa 9.10.2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 11.10.2012 súd poukazujúc na ustanovenie § 112 ods. 1 O.s.p., spojil na spoločné konanie veci vedené pod sp. zn.: 4C/114/2012, 4C/137/2012, 4C/139/2012, 4C/151/2012, 4C/152/2012, 4C/158/2012, 4C/179/2012, 4C/202/2012, 4C/212/2012, 4C/213/2012, 4C/217/2012, 4C/222/2012, 4C/230/2012, 4C/231/2012, 4C/237/2012, 4C/238/2012, 4C/240/2012, 4C/265/2012, 4C/270/2012, 4C/278/2012, 4C/300/2012, 4C/313/2012, 4C/321/2012 a 4C/332/2012 s tým, že konanie bude vedené pod sp. zn. 4C/114/2012.

V žalobách, v ktorých žalobca namietal zamietnutie žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (ISTINA RS) uviedol, že ako oprávnený subjekt navrhol súdnemu exekútorovi vykonať exekúcie z dôvodu nerešpektovania zmluvných dojednaní a zákonných ustanovení zo strany dlžníkov. Súdny exekútor následne predložil návrhy na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom miestne a vecne príslušnému exekučnému súdu so žiadosťou o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

V exekučnom konaní je povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia takejto žiadosti ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednávaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu, rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až po tejto lehote a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia. Podľa žalobcu k nesprávnemu úradnému postupu malo dôjsť tým spôsobom, že súd v exekučnom konaní:

a/ nevydal rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, resp. v primeranom čase a bez zbytočných prieťahov;

b/ vykonaním úradného postupu bez splnenia zákonných podmienok; ktorý bol príčinou konkrétneho následku, ktorý sa prejavil vznikom materiálnej škody a nemajetkovej ujmy na strane žalobcu.

Exekučný súd postupom podľa §44 ods. 2 Exekučného poriadku, preskúmanie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu - rozsudkov rozhodcovského súdu, spôsobom odporujúcim zákonu sa postavil do pozície orgánu vykonávajúceho komplexné preskúmanie exekučného titulu metódou, ktorá mu v rámci zverenej právomoci ako exekučnému súdu neprináleží a teda prekročil mieru možného rozhodovania. Ak všeobecný súd v pozícii exekučného súdu koná tak, že sám rozhoduje vo veci samej uskutočňuje činnosť, ktorá by mu náležala len vtedy, ak by konal v pozícii meritórneho súdu odvodzujúceho svoju právomoc od §40 a nasl. zákona č.244/2002 Z.z. Exekučný súd nie je súdom v zmysle §40 a nasl., nekoná o zrušení rozhodcovského rozsudku a ani nepokračuje v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe alebo v rozsahu uvedenom vo vzájomnej žalobe. Exekučný súd tým, že svojím nelegálnym postupom vykonal opätovné posúdenie práva žalobcu na zaplatenie dlhu v časti istiny a to bez splnenia zákonných podmienok na takýto postup, formálne vyvolal stav, ktorý založil prekážku veci rozhodnutej. Na jednej strane existuje právne relevantný exekučný titul - rozsudok rozhodcovského súdu ktorý nie je možné zrušiť pre uplynutie lehoty §41 ZoRK a chýbajúci subjektívny prvok, ktorý vyvolá právne účinky, avšak je z pohľadu exekučného súdu materiálne nevykonateľný a na druhej strane, nie je možné zo strany žalobcu iniciovať občianske súdne konanie a požadovať súdnu ochranu práva na zaplatenie istiny s príslušenstvom, pretože existenciou rozsudku rozhodcovského súdu je vytvorená prekážka veci právoplatne rozhodnutej. Prekážka právoplatne rozhodnutej veci tvorí neodstrániteľnú vadu konania, na ktorú je súd povinný prihliadať ex offo. Rozsudok rozhodcovského súdu je rovnocenným exekučným titulom s rozsudok vydaným všeobecným súdom v občianskom súdnom konaní. Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si uplatňuje majetkovú škodu predstavujúca náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá nemôže byť priznaná všeobecným súdom v občianskom súdnom konaní vedenom proti dlžníkovi zo záväzkového zmluvného vzťahu založeného Zmluvou o úver. Nemôže preto tiež nastať akceptácia návrhu na nútené vymáhanie istiny a príslušenstva zo strany exekučného súdu. Zároveň si uplatňuje náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na súdnu ochranu zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Nesprávnym úradným postupom došlo k zmareniu legitímneho očakávania žalobcu, že správnym a zákonným postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky. Žalobca mohol vďaka skorému rozhodnutiu exekučného súdu v zákonnej lehote včas, efektívne a účinne uskutočniť rad iných krokov smerujúcich k zvýšeniu úspechu mimosúdneho zabezpečenia vymožitelnosti jeho pohľadávky a jej príslušenstva, pretože by vedel, že žiadosť o udelenie poverenia bola zamietnutá. Náhradu nemajetkovej ujmy vníma ako spravodlivú satisfakciu za porušenie jeho zákonných nárokov a základných práv. Ďalším dôvodom nároku je, že neexistencia akéhokoľvek účinného vnútroštátneho prostriedku nápravy spôsobilého reštituovať vzniknutú situáciu, resp. vyvolaný zásah do zákonných nárokov a základných práv žalobcu v spojení s absolútnou nemožnosťou súdneho uplatňovania pohľadávky a jej príslušenstva, vyvolala u žalobcu, resp. u členov riadiacich orgánov spoločnosti, ako aj u jej majiteľov pocity frustrácie,

úzkosti, nespravodlivosti, neistoty a nedôvery v právo a rovnosť v spoločnosti. Vytvorenie absolútnej nemožnosti súdneho uplatňovania pohľadávky a jej príslušenstva spôsobilo v súvislosti s vymáhanou pohľadávkou a jej príslušenstvom zánik ďalších plánovaných podnikateľských aktivít žalobcu, ako aj zánik už vytvorených podnikateľských plánov. Vyvolaná strata zisku z realizovaného obchodu spôsobila hospodársku stratu na strane žalobcu, ale aj na strane jeho majiteľov. Nezákonným zásahom vyvolaná situácia ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy žalobcu a spôsobila neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať. Žalobca si uplatňuje ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie vecí a zamedzenie vymoženiu pohľadávky cestou exekúcie (spôsobené v priamej príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom exekučného súdu) sumy predstavujúce 20% z uplatňovanej istiny s príslušenstvom (hodnoty majetkového práva postihnutého procesnou deformáciou). V žalobách, ktorými sa domáhal náhrady škody a nemajetkovej ujmy z dôvodu rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia po 15-dňovej lehote (NZP) žalobca uviedol, že je povinnosťou exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti do 15 dní odo dňa jej doručenia, ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Exekučný súd napriek tomu rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, a to zamietnutím tejto žiadosti, po uplynutí zákonom stanovenej doby. Žalobca vyvinul úsilie, aby docielil vecný postup v exekučnom konaní, spísal a podal žiadosti o informáciu o stave konania, kde namietal porušovanie svojich práv márnym plynutím času a požadoval informácie o stave konania a oznámenie prekážky, ktorá bráni rozhodnutiu súdu o žiadosti o udelenie poverenia a to dňa 2.7.2009, 23.9.2009, 13.11.2009, 25.2.2010 a v dňoch 30.8.2010, 23.11.2010 a 25.5.2011 podal sťažnosti na prieťahy v exekučných konaniach. Postup exekučného súdu bol nesprávny a v rozpore so zákonom, konkrétne § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Vo veciach neexistovali okolnosti, ktoré by umožňovali súdu postupovať nesústreďene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o udelení poverenia na vykonanie exekúcie súd pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Z dôvodu takéhoto nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si uplatňuje náhradu majetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch. Majetková škoda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávok v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej vo výške 125,- eur. Zároveň si žalobca uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Pri určovaní primeranej náhrady nemajetkovej ujmy vychádzal z doktríny prijatej ústavným súdom podľa ktorej, pokiaľ ide o zbytočné prieťahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prieťahmi vzťahuje satisfakcia vo výške cca 660,- eur. Žalobca si preto uplatňuje ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 55,- eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu. V žalobách, v ktorých namietal vydanie poverenia exekučným súdom pre súdneho exekútora na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote (žaloby označené NP) taktiež poukázal na povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti o udelenie poverenia do 15 dní odo dňa doručenia žiadosti súdneho exekútora, ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Exekučný súd napriek tomu rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia a to vydaním poverenia po uplynutí zákonom stanovenej doby. Postup exekučného súdu bol nesprávny a v rozpore so zákonom, konkrétne § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Vo veciach neexistovali okolnosti, ktoré by umožňovali súdu postupovať nesústreďene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o udelení poverenia na vykonanie exekúcie súd pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si uplatňuje náhradu majetkovej škody, ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch. Majetková škoda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávok v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej vo výške 125,- eur. Zároveň si žalobca uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Pri určovaní primeranej náhrady nemajetkovej ujmy, aj v týchto žalobách vychádzal z doktríny prijatej ústavným súdom, podľa ktorej, pokiaľ ide o zbytočné prieťahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prieťahmi vzťahuje satisfakcia vo výške cca 660,- eur a uplatnil si ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy sumu 55,- eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu.

V žalobách, v ktorých žalobca namietal nesprávny úradný postup z dôvodu oneskoreného rozhodnutia súdu o zmene exekútora (ZE) uviedol, že po vydaní poverenia na vykonanie exekúcie, žalobca v rámci exekučného konania podal návrh na zmenu exekútora. K zmene exekútora rozhodnutím súdu nedošlo

v zákonom stanovenej lehote t.j. do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora a to napriek tomu, že vec nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti. V predmetnom prípade neexistovala a neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústreďene a so zbytočnými prietiahmi. Postup exekučného súdu bol v rozpore so zákonom, konkrétne § 44 ods. 8 Exekučného poriadku. Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si uplatňuje náhradu majetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch. Majetková škoda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávok v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi dorúčením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o ňom vo výške 175,- eur. Zároveň si žalobca uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pri určovaní výšky ktorej vychádzal z doktríny prijatej ústavným súdom, podľa ktorej, pokiaľ ide o zbytočné prietahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prietiahmi vzťahuje satisfakcia vo výške cca 663,88 eur. Žalobca si uplatňuje ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy sumu vo výške 55,32 eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu.

Žalobca ďalej uviedol, že písomnou žiadosťou požiadal žalovaného o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody. Žalovaný však do podania žalôb na žiadosť pozitívne nereagoval.

Žalovaná v písomnom vyjadrení k podaným žalobám poukázala na to, že v jednotlivých žalobách sa vyskytujú viaceré nedostatky, napr. že sú zmätočne označení povinní, najmä sú odlišne uvedené dátumy narodenia, nie sú uvedené spisové značky príslušných exekučných konaní, chýbajú relevantné údaje ako dátumy doručenia podaní na súd, ktoré majú význam pre posúdenie celej veci a dátumy, kedy sa žalobca dozvedel o vzniku škody v jednotlivých prípadoch. Žalobca nepriložil k žalobám ani jeden relevantný dôkaz, ktorý by preukazoval existenciu predmetného exekučného konania, vznik skutočnej škody, nemajetkovej ujmy. V tejto súvislosti navrhla aplikáciu ustanovenia § 43 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Čo sa týka žalobcom uvádzaných prietahov v konaní, poukázal na to, že žalobca uvádza kroky, ktoré podnikol na ich odstránenie, iba v žalobách týkajúcich sa exekučných konaní, v ktorých boli zamietnuté žiadosti o udelenie poverenia. Formu „žiadostí o informáciu o stave konania" nie je možné považovať za riadny prostriedok, ktorý by smeroval k zabráneniu prietahov a k ich účinnému odstráneniu. Všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prietahy v konaní súdu, túto právomoc má iba predseda súdu alebo Ústavný súd SR. Žalovaná poukázala ďalej na to, že dňa 23.04.2012 jej boli doručené žiadosti žalobcu o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, pritom už dňa 27.09.2012 boli súdu doručené žalobné návrhy a teda žalobca ich nepodal po uplynutí 6-mesačnej lehoty, ale skôr. Žalovaná má za to, že ide o predčasne uplatnený nárok na súde.

K jednotlivým žalobám uviedla, že pokiaľ sa týka žalôb, v ktorých sa žalobca domáha náhrady škody a nemajetkovej ujmy z dôvodu zamietnutia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (žaloby označené ISTINA RS), akýkoľvek postup súdu, ktorý nájde svoj bezprostredný výraz vo vydanom rozhodnutí, nemôže byť „nesprávnym úradným postupom" na účely zákona č. 514/2003 Z. z.. Zo žalobcom uvedených skutkových okolností je zrejmé, že nemôže ísť ani o zodpovednosť za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím. Toto právo totiž možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Táto podmienka nie je v prípadoch zamietnutia žiadostí o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie splnená. Súd má povinnosť ex offo preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky rozhodcovského súdu vydaného bez účasti spotrebiteľa, preskúmať či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy, s cieľom zabezpečiť, aby spotrebiteľ nebol prípadne nekalou doložkou viazaný.

K žalobám týkajúcim sa zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia po 15-dňovej zákonnej lehote (žaloby označené NZP) žalovaná poukázala na to, že z § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyplýva, že lehota 15 dní sa nevzťahuje na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia. Táto lehota sa týka prípadu, keď súd poverí exekútora vykonaním exekúcie na základe exekučného titulu. Ak ho súd nepoverí, 15-dňová lehota neplatí. Zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie predpokladá posudzovanie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu.

K žalobám týkajúcim sa nerozhodnutia o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom ustanovenej lehote (žaloby označené ZE), žalovaná uviedla, že exekučný súd po dôjdení žiadosti o zmenu súdneho exekútora predloží túto žiadosť pôvodnému súdnemu exekútorovi na vyjadrenie, na vyčíslenie jeho doterajších trov, keďže súčasne s rozhodnutím o zmene súdneho exekútora rozhodne aj o trovách doterajšieho exekučného konania. Ak pôvodný súdny exekútor neposkytol exekučnému súdu súčinnosť, súd objektívne nemohol dodržať zákonnú 30-dňovú lehotu na rozhodnutie o návrhu žalobcu na zmenu súdneho exekútora. Okrem toho, žalobcovi nič nebránilo v podaní sťažnosti predsedovi príslušného súdu proti porušovaniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Ak tak neurobil, zanedbal svoju všeobecnú preventívnu povinnosť. Zároveň žalovaná poukázala na ustanovenie § 44 ods. 8 a 9 Exekučného poriadku, z ktorého je zrejmé, že pôvodný súdny exekútor vykonáva úkony exekučného konania až do času rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora, a teda v súvislosti s nerozhodnutím v lehote nemohlo dôjsť k vzniku žiadnej materiálnej škody.

K žalobcom uvádzanému nesprávnemu úradnému postupu rozhodnutím o poverení exekútora po 15-dňovej zákonnej lehote (žaloby označené NP) žalovaná poukázala na znenie ustanovenia § 44 ods. 2 a § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku účinné od 1.6.2011 s tým, že z uvedených ustanovení vyplýva, že 15-dňová lehota na vydanie poverenia neplatí pri rozhodnutí rozhodcovského súdu ako exekučnom titule. Ďalej uviedla, že zo skutkových okolností, ktoré sa týkajú rozhodovania o žiadosti o udelenia poverenia na vykonanie exekúcie je zrejmé, že skúmanie vykonateľnosti rozhodcovských rozsudkov si vyžaduje osobitnú právnu úvahu najmä s ohľadom na to, že sa týkajú právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv.

K namietaným prieťahom v konaní žalovaná poukázala na § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. a na to, že žalobca nepreukázal, aby existovalo právoplatné rozhodnutie vydané v disciplinárnom konaní, ESLP, či Ústavného súdu SR, ktorými by bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Preto žalovaná má za to, že nie je preukázaný nesprávny úradný postup spočívajúcu v existencii prieťahov. Rýchlosť súdneho konania nie je oprávnený preskúmať súd v konaní o náhrade škody. Všeobecný súd nemôže konštatovať prieťahy v konaní a priznať za ne náhradu nemajetkovej ujmy.

K požadovanej materiálnej škode uviedla, že žalobcom uvedenú paušalizáciu vecných nákladov nemožno považovať za zmenšenie jeho majetku, ani za ušlý majetkový prospech. Uplatňovanie nároku žalobcom na majetkovú škodu je nepodložené, nadhodnotené, a nepreukázané. Skutočnú škodu je potrebné dokázať listinami resp. skutočnosťami, ktoré preukážu požadovaný nárok. V časti nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch poukázala žalovaná na to, že poskytovanie finančného zadosťučinenia nie je automatické a podlieha podrobnému skúmaniu prípadu zo strany súdu a že vznik nemajetkovej ujmy u právnických osôb a fyzických osôb je odlišný.

Z dôvodu nepreukázania splnenia základných zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody žalovaná uviedla, že žalobu považuje za právne neopodstatnenú a žiadala, aby bola v celom rozsahu zamietnutá.

Účastníci konania sa na pojednávanie vo veci určené na 5.8.2014 nedostavili. U oboch mal prvostupňový súd doručenie predvolania riadne preukázané, lehota na prípravu na pojednávanie bola u účastníkov zachovaná. Žalobca, ako aj žalovaná svoju neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnili. Žalovaná nežiadala o odročenie termínu pojednávania. Žalobca žiadal o zrušenie nariadeného pojednávania z dôvodu objektívneho porušenia zásady nestrannosti súdu a sudcu. Zároveň podal návrh na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o jeho ústavnej sťažnosti proti rozhodnutiu Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 1NcC/61/2012. O nevyhlásení zákonnej sudkyne z prejednávania a rozhodovania veci bolo rozhodnuté Krajským súdom v Košiciach. Uvedené rozhodnutie je právoplatné a je záväzná nie len pre súd, ale aj pre účastníkov tohto konania. Vzhľadom na uvedené a na to, že tunajší súd už o rovnakom návrhu žalobcu na prerušenie konania rozhodol a to uznesením č. 4C/114/2012-69 zo dňa 24.6.2013, nepovažoval žalobcom uvedený dôvod za dôležitý dôvod odročenia pojednávania poukazujúc na ustanovenie § 119 O.s.p. a v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. pojednával v neprítomnosti účastníkov konania, pričom pri rozhodovaní prihliadol na obsah spisu a vykonané listinné dôkazy.

Prvostupňový súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav:

Žalobca v konaní namietal nesprávny úradný postup exekučného súdu. Súd prvého stupňa sa preto oboznámil s jednotlivými exekučnými spismi, v ktorých bol nesprávny úradný postup namietaný. Žalobca vo všetkých nižšie uvedených exekučných konaniach mal procesné postavenie oprávneného a exekučnými titulmi v prevažnej väčšine boli rozhodcovské rozsudky Stáleho rozhodcovského súdu, v troch prípadoch exekučným titulom bola notárska zápisnica a v jednom prípade platobný rozkaz. Spolu so žiadosťou o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bol predložený návrh na vykonanie exekúcie, exekučný titul a prevažne aj Zmluva o úvere uzavretá medzi oprávneným a povinným, z ktorej bolo vo všetkých prípadoch zistené, že sa jednalo o spotrebiteľské zmluvy.

Z exekučného spisu 4Er/761/2009 (týkajúceho sa spisu 4C/114/2012) bolo zistené, že dňa 28.10.2009 bola súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému A. I., bytom Z. E. XXX/XX, J. Š.Q., pre vymoženie 1.304,55 Eur s príslušenstvom. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 11963/09 zo dňa 22.7.2009. Súd si vyžiadal od súdneho exekútora predložiť zmluvu o úvere, ktorý listom zo dňa 24.11.2009 oznámil, že zmluvu od oprávneného si nevyžiada s dôvodu, že k žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nie je potrebná. Súd následne urgoval oprávneného listom zo dňa 25.11.2009, na ktorý nereagoval. Tunajší súd vydal poverenie na výkon exekúcie na sumu 1.304,55 Eur s prísl. dňa 10.3.2010.

Z exekučného spisu 4Er/149/2003 (týkajúceho sa spisu sp. zn. 4C/137/2012) bolo zistené, že dňa 28.10.2003 bola súdnym exekútorom JUDr. Ing. Karolom Mihalom predložená žiadosť na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému R. C., F. X.X.XXXX, T. U. XXX pre vymoženie 157,33 Eur s prísl. Exekučným titulom bola Notárska zápisnica N 961/2003, NZ 48449/2003, spísaná na Notárskom úrade JUDr. Ondreja Ďuriača, Partizánske dňa 16.6.2003. Podkladom pre rozhodnutie bola zmluva o úvere č. 7150528 zo dňa 6.3.2003. Tunajší súd vydal poverenie na výkon exekúcie na sumu 157,33 Eur s prísl. dňa 12.11.2003 pre exekútora JUDr. Ing. Karola Mihala. Listom zo dňa 22.11.2010 oprávnený navrhol zmenu súdneho exekútora, pôvodný exekútor JUDr. Ing. Karol Mihal súhlasil so zmenou exekútora a vyčíslił trovy exekúcie prípisom zo dňa 13.12.2010. Tunajší súd následne uznesením zo dňa 21.1.2011 vyhlásil exekúciu za neprípustnú a exekúciu zastavil, zároveň zamietol návrh oprávneného na zmenu exekútora a zaviazal oprávneného zaplatiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie. Proti uzneseniu zo strany oprávneného bolo podané odvolanie dňa 17.2.2011. O odvolaní oprávneného rozhodol Krajský súd v Košiciach uznesením 2CoE/113/2011-43 zo dňa 22.11.2011 tak, že potvrdil rozhodnutie prvostupňového súdu vo výroku, ktorým bola exekúcia vyhlásená za neprípustnú a exekúcia bola zastavená a vo výroku o trovách exekúcie, odmietol odvolanie oprávneného a náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznal. Uznesenie o vyhlásení exekúcie za neprípustnú a zastavení exekúcie a zamietnutí návrhu oprávneného na zmenu exekútora a povinnosti oprávneného zaplatiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie tak nadobudlo právoplatnosť dňa 15.2.2012. Súdny exekútor JUDr. Ing. Karol Mihal vrátil originál poverenia tunajšiemu súdu dňa 2.3.2012.

Z exekučného spisu 4Er/155/2005 (týkajúceho sa spisu sp. zn. 4C/139/2012) bolo zistené, že dňa 23.6.2005 bola súdnym exekútorom JUDr. Ing. Karolom Mihalom predložená žiadosť na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému H. P., F. XX.X.XXXX, T. H. XXX pre vymoženie 99,58 Eur s prísl. Exekučným titulom bola Notárska zápisnica N 1435/2005, spísaná na Notárskom úrade JUDr. Ondreja Ďuriača, Partizánske dňa 27.3.2005. Prílohou bola zmluva o úvere č. XXXXXXXX W. C.Ň. X.X.XXXX. Tunajší súd vydal poverenie na výkon exekúcie na sumu 99,58 Eur s prísl. dňa 6.7.2005 pre exekútora JUDr. Ing. Karola Mihala. Listom zo dňa 18.11.2010 oprávnený navrhol zmenu súdneho exekútora, pôvodný exekútor JUDr. Ing. Karol Mihal súhlasil so zmenou exekútora a vyčíslił trovy exekúcie prípisom zo dňa 13.12.2010. Tunajší súd následne uznesením zo dňa 21.1.2011 vyhlásil exekúciu za neprípustnú a exekúciu zastavil, zároveň zamietol návrh oprávneného na zmenu exekútora a zaviazal oprávneného zaplatiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie. Proti uzneseniu zo strany oprávneného bolo podané odvolanie dňa 17.2.2011. O odvolaní oprávneného rozhodol Krajský súd v Košiciach uznesením 2CoE/112/2011-37 zo dňa 30.11.2011 tak, že potvrdil rozhodnutie prvostupňového súdu vo výroku, ktorým bola exekúcia vyhlásená za neprípustnú a exekúcia bola zastavená a vo výroku o trovách exekúcie, odmietol odvolanie oprávneného proti výroku o zamietnutí žiadosti o zmene súdneho exekútora a náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznal. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 8.2.2012.

Z exekučného spisu 4Er/521/2011 (týkajúceho sa spisu 4C/151/2012 a aj 4C/265/2012) bolo zistené, že dňa 3.8.2011 bola súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému D. S., F. XX.X.XXXX, T. U. Č.. XXX, pre vymoženie 679,15 Eur s príslušenstvom. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 14546/09 zo dňa 26.8.2009. Podkladom pre rozhodnutie bola zmluva o úvere č. XXXXXXXX zo dňa X.X.XXXX. Tunajší súd uznesením zo dňa 20.9.2011 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol v časti istiny 371,77 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,25 % denne od 1.3.2009 do zaplatenia a v časti úroku z omeškania nad 10 % ročne zo sumy 297,43 Eur od 1.3.2009. Na vymoženie istiny vo výške 307,38 Eur, úrokov z omeškania vo výške 10 % ročne zo sumy 297,43 Eur od 1.3.2009 do zaplatenia, trov konania 215,61 Eur, trov právneho zastúpenia v exekučnom konaní 72,45 Eur, poplatku za vydanie poverenia 16,50 Eur a trov exekúcie vydal tunajší súd poverenie pre súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého dňa 20.9.2011. Súd uznesením zo dňa 30.11.2011 exekučné konanie v časti istiny 371,77 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,25 % denne od 1.3.2009 do zaplatenia a v časti úroku z omeškania nad 10 % ročne zo sumy 297,43 Eur od 1.3.2009 do zaplatenia zastavil. Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 6.12.2011.

Z exekučného spisu 4Er/423/2009 (týkajúceho sa spisu 4C/152/2012) bolo zistené, že dňa 24.7.2009 bola súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému E. Ž., F. X.X.XXXX, T. G., J. XXXX/XX, pre vymoženie 663,66 Eur s príslušenstvom a to na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 13391/08 zo dňa 12.5.2009. Podkladom pre rozhodnutie bola zmluva o úvere č. XXXXXXXX W. C.I. X.X.XXXX, ktorú oprávnený ani na výzvu zo dňa 28.7.2009 nepredložil. Tunajší súd uznesením zo dňa 20.1.2010 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Súd si vyžiadal od oprávneného predložiť zmluvu o úvere, oprávnený oznámil, že žiadosť o predloženie zmluvy o úvere považuje za právne neopodstatnenú, žiadosť o jej predloženie nemá oporu v zákone, exekučný súd nie je oprávnený preskúmať exekučný titul. Tunajší súd uznesením zo dňa 20.1.2010 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Proti uzneseniu zo strany oprávneného bolo podané odvolanie. O odvolaní oprávneného rozhodol Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 30.4.2010 tak, že potvrdil rozhodnutie prvostupňového súdu a náhradu trov účastníkom nepriznal. Uznesenie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie tak nadobudlo právoplatnosť dňa 7.6.2010. Exekučné konanie bolo následne zastavené uznesením zo dňa 5.8.2010.

Z exekučného spisu 4ER/484/2011 (týkajúceho sa spisu 4C/158/2012) bolo zistené, že dňa 21.7.2011 bola súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie oprávneného proti H.É. H. J., F. XX.X.XXXX, T. Q. XX o vymoženie 1 874,- Eur s prísl. a to na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu. Podkladom pre rozhodnutie bola zmluva o úvere č. 7451178 zo dňa 9.3.2009. Tunajší súd uznesením zo dňa 30.9.2011 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Proti uzneseniu zo strany oprávneného nebolo podané odvolanie. Uznesenie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie tak nadobudlo právoplatnosť dňa 25.10.2011. Exekučné konanie bolo následne zastavené uznesením zo dňa 30.11.2011.

Súd zistil, že ďalšia žiadosť o vydanie poverenia týkajúci sa tej istej zmluvy o úvere č. 7451178 zo dňa 9.3.2009 bol uznesením zo dňa 7.7.2010 zamietnutý. Exekučným titulom bol rozsudok stáleho rozhodcovského súdu č. SR 20406/09 zo dňa 26.11.2009 a spis je vedený pod sp. zn. 5Er/277/2010.

Z exekučného spisu 4Er/23/2003 (týkajúceho sa spisu 4C/179/2012) bolo zistené, že dňa 7.4.2003 bola súdnym exekútorom JUDr. Ing. Karolom Mihalom predložená žiadosť na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému I. E., E. XXX/XX, P., pre vymoženie 398,32 Eur s prísl. Exekučným titulom bol Platobný rozkaz č.k. 1Rob/711/02 zo dňa 20.9.2002. Tunajší súd vydal poverenie na výkon exekúcie na sumu 398,32 Eur s prísl. dňa 25.4.2003 pre exekútora JUDr. Ing. Karola Mihala. Listom doručeným dňa 22.11.2010 oprávnený navrhol zmenu súdneho exekútora, pôvodný exekútor JUDr. Ing. Karol Mihal súhlasil so zmenou exekútora a trovy exekúcie si neuplatnil, prípisom zo dňa 8.12.2010. Tunajší súd následne uznesením zo dňa 18.1.2011 vyhovel žiadosti oprávneného na zmenu exekútora JUDr. Ing. Karola Mihala a vykonaním exekúcie poveril exekútora JUDr. Rudolfa Krutého. Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 28.2.2011.

Z exekučného spisu 4Er/517/2011 (týkajúceho sa spisu 4C/202/2012) bolo zistené, že dňa 3.8.2011 bola súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému E. G., F. XX.X.XXXX, T. U., A. XXX/X pre vymoženie 405,96 Eur s príslušenstvom. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 07653/09 zo dňa 14.7.2009. Podkladom pre rozhodnutie bola zmluva o úvere č. XXXXXXXX W. C.I. XX.XX.XXXX. Tunajší súd uznesením zo dňa 12.10.2011 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol v časti úroku z omeškania nad 10% ročne zo sumy 478,- Eur od 20.2.2009 do 31.3.2010, nad 9% ročne zo sumy 438,- Eur od 1.4.2010 do 5.5.2010, nad 9% ročne zo sumy 398,- Eur od 6.5.2010 do zaplataenia. V prevyšujúcej časti bolo vydané poverenie. Odvolanie nebolo podané, preto súd uznesením zo dňa 30.11.2011 v uvedenej časti konanie zastavil.

Z exekučného spisu 4Er/10/2009 (týkajúceho sa spisu 4C/212/2012) bolo zistené, že dňa 9.1.2009 bola súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému D. E., F. X.X.XXXX, T. P. XXX/XX, J. Q., pre vymoženie 239,56 Eur s príslušenstvom. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 09184/08 zo dňa 24.9.2008. Súd vydal dňa 19.1.2009 poverenie na vymoženie istiny vo výške 239,56 Eur s prísl. Uznesením zo dňa 24.2.2009 návrh oprávneného na vykonanie exekúcie v časti trov právneho zastúpenia vo výške 32,07 Eur zamietol a uznesením zo dňa 9.4.2009 exekúciu čo do sumy 32,07 Eur zastavil. Prípisom zo dňa 18.6.2009 súd vyzval oprávneného na predloženie úverovej zmluvy č. XXXXXXXX a všeobecných obchodných podmienok k tejto zmluve, v zmysle ktorej bol vydaný exekučný titul. Dňa 21.9.2009 oprávnený zaslal kópiu požadovaných dokumentov tunajšiemu súdu. Následne uznesením zo dňa 6.4.2011 tunajší súd exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zároveň ju zastavil, oprávneného zaviazal uhradiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie. Proti uzneseniu zo strany oprávneného bolo podané odvolanie dňa 26.4.2011. O odvolaní oprávneného rozhodol Krajský súd v Košiciach uznesením 7CoE/45/2011-37 zo dňa 23.12.2011 tak, že potvrdil rozhodnutie prvostupňového súdu. Uznesenie o zastavení exekúcie a povinnosti uhradiť oprávneným trovy exekúcie tak nadobudlo právoplatnosť dňa 19.4.2012.

Z exekučného spisu 4Er/284/2010 (týkajúceho sa spisu 4C/213/2012) bolo zistené, že dňa 29.4.2010 bola súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému I. F., F. XX.X.XXXX, T. P. Č.. XX, pre vymoženie 355,- Eur s príslušenstvom. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 16412/09 zo dňa 30.10.2009. Podkladom pre rozhodnutie bola zmluva o úvere č. XXXXXXXX W. C.I. XX.X.XXXX a zmenka. Tunajší súd vydal poverenie na výkon exekúcie na sumu 355,- Eur s prísl. dňa 2.6.2010.

Z exekučného spisu 4Er/161/2009 (týkajúceho sa spisu 4C/217/2012) bolo zistené, že dňa 6.4.2009 bola súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému Q. P., P. XXXX/XX, J. F. R. IČO: 418380258, pre vymoženie 1.279,44,- Eur s príslušenstvom. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 09055/08 zo dňa 2.10.2008. Podkladom pre rozhodnutie bola zmluva o úvere č. XXXXXXXX W. C. XX.X.XXXX. Súdny exekútor aj oprávnený boli vyzvaní na predloženie zmluvy o úvere, táto bola predložená 7.9.2009. Na preukázanie platieb oprávnený reagoval až listom doručeným súdu 25.1.2010. Tunajší súd vydal poverenie na výkon exekúcie na sumu 1.279,44 Eur s prísl. dňa 4.2.2010.

Z exekučného spisu 4Er/550/2011 (týkajúceho sa spisu 4C/222/2012) bolo zistené, že dňa 15.8.2011 bola súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému E. H., F. X.X.XXXX, T. U. Č.. XXX pre vymoženie 212,- Eur s príslušenstvom. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 03519/11 zo dňa 20.5.2011. Podkladom pre rozhodnutie bola zmluva o úvere č. XXXXXXXXXX W. C.I. XX.X.XXXX a zmenka. Tunajší súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol uznesením zo dňa 26.8.2011. Odvolanie podané nebolo, exekučné konanie bolo následne zastavené uznesením zo dňa 26.9.2011.

Z exekučného spisu 4Er/421/2009 (týkajúceho sa spisu 4C/230/2012) bolo zistené, že dňa 24.7.2009 bola súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému E. T., F. X.X.XXXX, T. U. X/X, J. H. pre vymoženie 400,32 Eur s príslušenstvom. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 00727/09 zo

dňa 11.5.2009. Prípisom zo dňa 19.11.2009 súd vyzval oprávneného na predloženie úverovej zmluvy č. XXXXXXXX W. C. XX.X.XXXX a všeobecných obchodných podmienok k tejto zmluve, v zmysle ktorej bol vydaný exekučný titul. Dňa 14.12.2009 oprávnený prípisom súdu oznámil, že žiadosť tunajšieho súdu o predloženie zmlúv o úvere nemajú oporu v zákonných ustanoveniach a uvedené doklady súdu nezaslal. Následne uznesením zo dňa 27.1.2010 tunajší súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Proti uzneseniu zo strany oprávneného bolo podané odvolanie dňa 17.2.2010. O odvolaní oprávneného rozhodol Krajský súd v Košiciach uznesením 2CoE/150/2010-25 zo dňa 31.5.2010 tak, že potvrdil rozhodnutie prvostupňového súdu a účastníkom nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. Uznesenie o zamietnutí udelenia poverenia na vykonanie exekúcie tak nadobudlo právoplatnosť dňa 2.7.2010. Exekučné konanie bolo následne zastavené uznesením zo dňa 21.7.2010.

Z exekučného spisu 4Er/485/2011 (týkajúceho sa spisu 4C/231/2012) bolo zistené, že dňa 21.7.2011 bola súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému Q. U., F. X.X.XXXX, T. S. Č.. XX pre vymoženie 550,81 Eur s príslušenstvom. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 19051/09 zo dňa 19.11.2009. Podkladom pre rozhodnutie bola zmluva o úvere č. XXXXXXXX W. C.I. XX.X.XXXX a zmenka. Tunajší súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol uznesením zo dňa 8.8.2011. Odvolanie nebolo podané, preto exekučné konanie bolo následne zastavené uznesením zo dňa 27.9.2011.

Z exekučného spisu 4Er/302/2009 (týkajúceho sa spisu 4C/237/2012) bolo zistené, že dňa 3.6.2009 bola súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému H. P., F. XX.X.XXXX, T. J. XXXX/X, J. F. R., pre vymoženie 1.202,97 Eur s príslušenstvom. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 13072/08 zo dňa 15.1.2009. Prípismi zo dňa 18.6.2009 a 6.8.2009 súd si vyžiadal predloženie úverovej zmluvy č. XXXXXXXX W. C. XX.X.XXXX a všeobecných obchodných podmienok k tejto zmluve, v zmysle ktorej bol vydaný exekučný titul. Dňa 26.10.2009 oprávnený prípisom súd žiadal o predĺženie lehoty na predloženie uvedenej úverovej zmluvy, no ani po urgencii súdu zo dňa 18.1.2010 súdu uvedené nepredložil. Následne uznesením zo dňa 27.1.2010 tunajší súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Proti uzneseniu zo strany oprávneného bolo podané odvolanie dňa 19.2.2010. O odvolaní oprávneného rozhodol Krajský súd v Košiciach uznesením 4CoE/151/2010-31 zo dňa 31.5.2010 tak, že potvrdil rozhodnutie prvostupňového súdu a účastníkom nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. Uznesenie o zamietnutí udelenia poverenia na vykonanie exekúcie tak nadobudlo právoplatnosť dňa 12.7.2010. Tunajší súd následne uznesením zo dňa 9.9.2010 exekučné konanie zastavil.

Z exekučného spisu 4Er/422/2009 (týkajúceho sa spisu 4C/238/2012) bolo zistené, že dňa 24.7.2009 bola súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému D. T., F.. XX.X.XXXX, T. C. X, pre vymoženie 512,18 Eur s príslušenstvom. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 00327/09 zo dňa 11.5.2009. Prípisom zo dňa 28.7.2009 súd vyzval oprávneného na predloženie úverovej zmluvy č. XXXXXXXX W. C. XX.X.XXXX a všeobecných obchodných podmienok k tejto zmluve, v zmysle ktorej bol vydaný exekučný titul. Dňa 23.11.2009 tunajší súd urgoval predloženie uvedenej úverovej zmluvy, na čo oprávnený nereagoval. Následne uznesením zo dňa 9.3.2010 tunajší súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Proti uzneseniu zo strany oprávneného bolo podané odvolanie dňa 29.3.2010. O odvolaní oprávneného rozhodol Krajský súd v Košiciach uznesením 2CoE/399/2010-28 zo dňa 30.7.2010 tak, že potvrdil rozhodnutie prvostupňového súdu a účastníkom nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. Uznesenie o zamietnutí udelenia poverenia na vykonanie exekúcie tak nadobudlo právoplatnosť dňa 20.8.2010. Tunajší súd následne uznesením zo dňa 9.9.2010 exekučné konanie zastavil.

Z exekučného spisu 4Er/456/2009 (týkajúceho sa spisu 4C/240/2012) bolo zistené, že dňa 6.8.2009 bola súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému D. T., F.. XX.X.XXXX, T. C. X, pre vymoženie 299,97 Eur s príslušenstvom. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 02357/09 zo dňa 26.5.2009. Prípisom zo dňa 7.8.2009 súd vyzval oprávneného na predloženie úverovej zmluvy č. XXXXXXXX W. C. XX.X.XXXX a všeobecných obchodných podmienok k tejto zmluve, v zmysle

ktorej bol vydaný exekučný titul. Dňa 30.10.2009 tunajší súd urgoval predloženie uvedenej úverovej zmluvy, na čo oprávnený reagoval žiadosťou o predĺženie lehoty na predloženie uvedenej zmluvy. Oprávnený predložil kópiu úverovej zmluvy a všeobecné podmienky poskytnutia úveru dňa 25.1.2010. Následne uznesením zo dňa 29.1.2010 tunajší súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Proti uzneseniu zo strany oprávneného bolo podané odvolanie dňa 22.2.2010. O odvolaní oprávneného rozhodol Krajský súd v Košiciach uznesením 2CoE/154/2010-27 zo dňa 30.9.2010 tak, že zrušil rozhodnutie prvostupňového súdu a vrátil vec na ďalšie konanie. Tunajší súd uznesením zo dňa 7.12.2010 opätovne zamietol žiadosť súdneho exekútora na vykonanie exekúcie. Uznesenie o zamietnutí udelenia poverenia na vykonanie exekúcie tak nadobudlo právoplatnosť dňa 1.1.2011. Tunajší súd následne uznesením zo dňa 17.1.2011 exekučné konanie zastavil.

Z exekučného spisu 4Er/490/2008 (týkajúceho sa spisu sp. zn. 4C/270/2012) bolo zistené, že dňa 10.10.2008 bola súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým predložená žiadosť na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému I. T., F. XX.X.XXXX, T. H. Č.. XXX, pre vymoženie 217,09 Eur s prísl. Exekučným titulom bol Rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 03075/08 zo dňa 15.4.2008. Podkladom pre vykonanie exekúcie bola Zmluva o úvere č. XXXXXXXX W. C. XX.XX.XXXX. Tunajší súd vydal poverenie na výkon exekúcie na sumu 217,09 Eur s prísl. dňa 22.10.2008 pre exekútora JUDr. Michala Mazúra a opravným uznesením poveril exekútora JUDr. Rudolfa Krutého. Exekútor dňa 5.9.2011 vrátil poverenie, nakoľko sa exekučné konanie skončilo v súlade s § 60 Exekučného poriadku.

Z exekučného spisu 4Er/12/2009 (týkajúceho sa spisu sp. zn. 4C/278/2012) bolo zistené, že dňa 9.1.2009 bola súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým predložená žiadosť na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému D. S., F. XX.X.XXXX, T. P. XXX, pre vymoženie 722,30 Eur s prísl. Exekučným titulom bol Rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 07292/08 zo dňa 8.8.2008. Podkladom pre vykonanie exekúcie bola Zmluva o úvere č. XXXXXXXX W. C. X.X.XXXX. Tunajší súd vydal poverenie na výkon exekúcie na sumu 722,30 Eur s prísl. dňa 19.1.2009 pre exekútora JUDr. Rudolfa Krutého. Uznesením zo dňa 24.2.2009 návrh oprávneného na vykonanie exekúcie v časti trov právneho zastúpenia vo výške 32,07 Eur zamietol. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 19.3.2009. Následne súd uznesením zo dňa 9.4.2009 exekúciu čo do sumy 32,07 Eur zastavil.

Z exekučného spisu 4Er/611/2009 (týkajúceho sa spisu 4C/300/2012) bolo zistené, že dňa 25.9.2009 bola súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému I. P., F. XX.X.XXXX, T. J. XXX/XX, D., pre vymoženie 286,97 Eur s príslušenstvom. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 13537/08 zo dňa 13.5.2009. Prípisom zo dňa 6.10.2009 súd vyzval oprávneného na predloženie úverovej zmluvy č. XXXXXXXX W. C. XX.XX.XXXX a všeobecných obchodných podmienok k tejto zmluve, v zmysle ktorej bol vydaný exekučný titul. Dňa 19.11.2009 tunajší súd urgoval predloženie uvedenej úverovej zmluvy, na čo oprávnený reagoval zamietavo. Následne uznesením zo dňa 14.1.2010 tunajší súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Proti uzneseniu zo strany oprávneného bolo podané odvolanie dňa 10.2.2010. O odvolaní oprávneného rozhodol Krajský súd v Košiciach uznesením 3CoE/134/2010-25 zo dňa 30.4.2010 tak, že potvrdil rozhodnutie prvostupňového súdu a účastníkom nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. Uznesenie o zamietnutí udelenia poverenia na vykonanie exekúcie tak nadobudlo právoplatnosť dňa 3.6.2010. Tunajší súd následne uznesením zo dňa 21.7.2010 exekučné konanie zastavil.

Z exekučného spisu 4Er/40/2005 (týkajúceho sa spisu 4C/313/2012) bolo zistené, že dňa 16.2.2005 bola súdnym exekútorom JUDr. Ing. Karolom Mihalom predložená žiadosť na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému E. P., J. XXX, D., pre vymoženie 225,05 Eur s prísl. Exekučným titulom bola Notárska zápisnica N 3477/2004, NZ 76237/2004 zo dňa 16.10.2004, spísaná na Notárskom úrade JUDr. Jarmily Kováčovej, Bratislava. Podkladom pre vykonanie exekúcie je Zmluva o úvere č. 7280128 zo dňa 15.4.2004. Tunajší súd vydal poverenie na výkon exekúcie na sumu 225,05 Eur s prísl. dňa 18.2.2005 pre exekútora JUDr. Ing. Karola Mihala. Listom doručeným dňa 22.11.2010 oprávnený navrhol zmenu súdneho exekútora, pôvodný exekútor JUDr. Ing. Karol Mihaľ súhlasil so zmenou exekútora a trovy exekúcie vyčísľil prípisom doručeným dňa 19.1.2011. Tunajší súd následne uznesením zo dňa 21.2.2011 vyhlásil exekúciu za neprípustnú a exekúciu zastavil, zamietol návrh oprávneného na zmenu exekútora a zaviazal oprávneného zaplatiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie. Proti uzneseniu zo strany oprávneného bolo podané odvolanie dňa 18.3.2011. O odvolaní

oprávneného rozhodol Krajský súd v Košiciach uznesením 5CoE/108/2011-35 zo dňa 28.10.2011 tak, že potvrdil rozhodnutie prvostupňového súdu a rozhodol, že oprávnená nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania a povinnému a exekútorovi náhradu trov nepriznal. Uznesenie o zastavení exekúcie tak nadobudlo právoplatnosť dňa 3.1.2012.

Z exekučného spisu 4Er/594/2008 (týkajúceho sa spisu 4C/321/2012) bolo zistené, že dňa 18.11.2008 bola súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému P. H., F. X.XX.XXXX, T. T. Č.. XX, pre vymoženie 527,78 Eur s príslušenstvom. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 07379/08 zo dňa 5.8.2008. Tunajší súd vydal poverenie pre súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého na vymoženie istiny 527,78 Eur s prísl. Následne súd uznesením zo dňa 22.12.2008 návrh oprávneného na vykonanie exekúcie v časti trov právneho zastúpenia vo výške 32,07 Eur zamietol. Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 15.1.2009. Uznesením zo dňa 20.2.2009 tunajší súd exekúciu čo do sumy 32,07 Eur zastavil. Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 27.2.2009. Prípisom zo dňa 18.5.2009 súd vyzval oprávneného na predloženie úverovej zmluvy č. XXXXXXXX W. C. XX.XX.XXXX a všeobecných obchodných podmienok k tejto zmluve, v zmysle ktorej bol vydaný exekučný titul. Následne uznesením zo dňa 30.3.2011 tunajší súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie čiastočne zastavil čo do istiny 262,23 Eur s prísl. a súčasne zastavil exekúciu pre vymoženie trov právneho zastúpenia, nakoľko zisti, že dlžníkovi bol poskytnutý úver, kde istina bola zvýšená o poplatok vo výške 252,77 Eur. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 20.4.2011.

Z exekučného spisu 4Er/668/2010 (týkajúceho sa spisu 4C/332/2012) bolo zistené, že dňa 7.10.2010 bola súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému E. C., F. X.X.XXXX, T. B. F. U. XX, pre vymoženie 1 326,- Eur s prísl. a to na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu. Podkladom pre rozhodnutie bola zmluva o úvere č. 7431300 zo dňa 23.2.2009 a zmenka. Tunajší súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol uznesením zo dňa 19.10.2010. Oprávnený podal odvolanie, ktoré následne zobral späť a odvolací súd odvolacie konanie zastavil. Exekučné konanie bolo následne zastavené uznesením zo dňa 28.3.2011.

Žalobca dňa 24.2.2014 v konaní vedenom prvostupňovým súdom pod sp. zn. 9C/112/2012 predložil súdu znalecký posudok č. 1/2014 zo dňa 17.1.2014, ktorý bol vypracovaný znaleckým ústavom Ekonomickou univerzitou v Bratislave s tým, že týmto znaleckým posudkom bola stanovená majetková škoda, ktorá mu bola spôsobená v dôsledku nesprávneho úradného postupu exekučného súdu aj vo vyššie uvedených exekučných veciach. Žalobca poukázal na to, že v súlade so zásadou hospodárnosti predkladá len jeden originál tohto znaleckého posudku, na ktorý bude v ostatných konaniach vedených tunajším súdom odkazovať. Z predloženého znaleckého posudku č. 1/2014 bolo zistené, že zadávateľom - žalobcom bola daná znaleckému ústavu úloha určiť výšku majetkovej škody, ktorá bola spôsobená nesprávnymi úradnými postupmi a nezákonnými rozhodnutiami okresných súdov Slovenskej republiky v exekučných konaniach a to najmä v súvislosti s porušovaním zákonných lehôt a nečinnosťou, či zbytočnými prietrahmi v exekučných konaniach pri rozhodovaní o žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie alebo pri rozhodovaní o zmene súdneho exekútora. Znalecký ústav na základe vykonanej analýzy mzdových nákladov, nákladov na poštovné, telekomunikačné služby, tlač a úpravu informačného systému realizoval výpočet majetkovej ujmy vzniknutej žalobcovi, pričom túto diferencoval podľa jednotlivých typov žalôb nasledovne:

Žaloby NZP a NP

- mzdové náklady 4,15 eur,
- náklady na tlač 5,31 eur
- náklady na úpravu informačného systému 13,86 eur,
- náklady na poštovné 3,01 eur,
- náklady na telekomunikačné služby 4,43 eur

spolu vo výške 30,76 eur.

Podľa § 109 ods. 1 O.s.p., súd konanie preruší, ak

- a) účastník stratil spôsobilosť konať pred súdom a nie je zastúpený zástupcom s plnomocenstvom pre celé konanie;
- b) rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. Rovnako postupuje, ak tu pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná; v tom prípade postúpi návrh ústavnému súdu na zaujatie stanoviska,
- c) rozhodol, že požiada Súdny dvor Európskych spoločenstiev o rozhodnutie o predbežnej otázke podľa medzinárodnej zmluvy.

Podľa § 109 ods. 2 O.s.p., pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak

- a) sa účastník nemôže konania zúčastniť pre prekážku trvalejšej povahy alebo preto, že jeho pobyt nie je známy;
- b) zákonný zástupca účastníka zomrel alebo stratil spôsobilosť konať pred súdom;
- c) prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Podaním zo dňa 31.7.2014 žalobca opätovne podal návrh na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti žalobcu. V návrhu uviedol žalobca tie isté dôvody, ako v podaní zo dňa 13.6.2013. Opätovne uviedol, že s rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 1NcC/61/2012 o tom, že sudcovia tunajšieho súdu nie sú z prejednávania veci vylúčení nesúhlasí, hodnotí ho ako nesprávne zakladajúce zásah do jeho práv. K návrhu žalobca pripojil kópiu Sťažnosti na porušovanie základného práva zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy SR (práva na súdnu ochranu a osobitne práva na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 vety prvej Ústavy SR), ako aj základného práva na spravodlivý súdny proces zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (osobitne práva na nestranný súd zriadený zákonom), ktorá sa týka rozhodnutia uvedeného Krajského súdu v Košiciach. Ako dôvod prerušenia konania žalobca uviedol ustanovenia § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p. a § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p.

Žalobca ako účastník konania využil svoje zákonné právo namietať nestrannosť prvostupňového súdu. O námietke zaujatosti uplatnenej žalobcom už v žalobnom návrhu nadriadený súd právoplatne rozhodol. Krajský súd v Košiciach sa pritom zaoberal všetkými dôvodmi žalobcu, pre ktoré žiadal vylúčenie sudcov tunajšieho súdu v danej veci. Rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 1NcC/61/2012 je tak viazaný súd, ale aj účastníci tohto konania. Okrem toho ani opätovným preskúmaním návrhu žalobcu nebolo zistené, aby všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka tejto veci bol v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou. Ústavná sťažnosť podaná žalobcom nezakladá konanie, v ktorom by sa riešila otázka majúca význam pre rozhodnutie súdu vo veci samej. Z uvedených dôvodov súd návrh žalobcu na prerušenie konania opätovne zamietol.

Súd prvého stupňa vec právne posúdil podľa ustanovení § 3 ods. 1, 2, § 5 ods. 1, § 6 ods. 1,2, § 9 ods. 1, 2, §15 ods. 1, §17 ods. 1,2, §19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, § 41 ods. 2 písm. c) a d), § 44 ods. 1, 2, 8 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti, § 45 ods. 1, 2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní a dospel k záveru, že predmetom tohto konania je náhrada škody a nemajetkovej ujmy, ktorej sa žalobca domáha poukazujúc na nesprávny úradný postup prvostupňového súdu vo vyššie uvedených exekučných konaniach. V zmysle § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. predpokladom zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom je predbežne prerokovanie tohto nároku na základe písomnej žiadosti poškodeného príslušným orgánom. Žalovaná v písomnom vyjadrení potvrdila, že zo strany žalobcu jej boli doručené žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a to dňa 23.4.2012. V čase rozhodovania súdu teda už uplynula 6 mesačná lehota od prijatia týchto žiadostí. Vzhľadom k tomu mal prvostupňový súd za to, že žalobca si splnil svoju povinnosť, keďže podal žalovanej pred podaním návrhu žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, pričom súd nemal preukázané, aby nárok žalobcu na náhradu škody alebo jeho časť bol do rozhodnutia súdu uspokojený.

Žalovaná v písomnom vyjadrení poukázala na nedostatky žalobných návrhov a navrhla aplikáciu ustanovenia § 43 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Podľa názoru prvostupňového súdu žalobné návrhy podané žalobcom majú všetky náležitosti návrhu na začatie konania v zmysle ustanovení § 42

ods. 3 O.s.p. a § 79 ods. 1 O.s.p., žalobca správne označil účastníkov konania, opísal skutočnosti, na základe ktorých uplatnil svoj nárok, označil dôkazy a uviedol čoho sa domáha, preto postup v zmysle § 43 ods. 1 O.s.p. súd považoval za nedôvodný.

Žalovaná vo svojom písomnom vyjadrení tiež uplatnila námietku premlčania nároku žalobcu na náhradu škody a nemajetkovej ujmy. Prvostupňový súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že k premlčaniu žalobcom uplatneného nároku došlo v štyroch prípadoch, ostatné boli podané v rámci plynutia 3-ročnej premlčacej doby.

V konaniach vedených pôvodne pod sp. zn. 4C/151/2012, 4C/152/2012, 4C/158/2012, 4C/222/2012, 4C/230/2012, 4C/231/2012, 4C/237/2012, 4C/238/2012, 4C/240/2012 žalobca namietal nesprávny úradný postup spočívajúci v rozhodnutí o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a v konaniach vedených pôvodne pod sp. zn. 4C/202/2012, 4C/300/2012, 4C/332/2012 v nerozhodnutí o jeho žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonnej 15-dňovej lehote. V daných veciach 3-ročná premlčacia doba mohla začať plynúť až momentom doručenia rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie žalobcovi resp. jeho právnomu zástupcovi v exekučných konaniach, keďže až vtedy sa žalobca mohol dozvedieť o škode, ku ktorej malo dôjsť práve rozhodnutiami o zamietnutí žiadostí súdneho exekútora. Z exekučných spisov pripojených k uvedeným konaniam pritom bolo zistené, že o žiadostiach o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bolo rozhodnuté tunajším súdom ako súdom exekučným v priebehu roka 2010 a 2011, kedy aj boli rozhodnutia doručované právnomu zástupcovi oprávneného. Žalobné návrhy boli žalobcom na tunajšom súde podané dňa 27.9.2012 t.j. vo všetkých uvedených veciach v rámci plynutia 3-ročnej premlčacej doby. V konaniach sp. zn. 4C/137/2012, 4C/139/2012, 4C/179/2012, 4C/313/2012, v ktorom žalobca namietal neskoré rozhodnutie o jeho návrhu na zmenu súdneho exekútora, premlčacia doba začala plynúť od doručenia rozhodnutia exekučného súdu o zmene súdneho exekútora žalobcovi resp. od doručenia rozhodnutia o zamietnutí tohto návrhu právnomu zástupcovi žalobcu, v konaniach bolo rozhodnuté v roku 2011 a teda aj v týchto prípadoch žalobný návrh bol podaný včas.

V konaní pôvodne vedenom pod sp. zn. 4C/114/2012, 4C/212/2012, 4C/213/2012, 4C/217/2012, 4C/265/2012, 4C/270/2012, 4C/278/2012, 4C/321/2012 v ktorom žalobca namietal nesprávny úradný postup spočívajúci vo vydaní poverenia na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote, premlčacia doba mohla začať plynúť až momentom doručenia uznesenia tunajšieho súdu právnomu zástupcovi oprávneného. V konaniach 4C/212/2012 - poverenie vydané v 15 dňovej lehote dňa 19.1.2009, 4C/270/2012 poverenie zo dňa 13.2.2009 a uznesenie doručené 20.4.2009, 4C/278/2012 poverenie zo dňa 19.1.2009 a uznesenie doručené 3.3.2009 a 4C/321/2012 - poverenie vydané 2.12.2008 v zákonnej lehote, uznesenia boli doručené pred dátumom 27.9.2009, preto v týchto konaniach je nárok premlčaný. K samotnému nároku žalobcu na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy súd prvého stupňa uviedol, že predpokladom zodpovednosti štátu za škodu v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. je súčasné splnenie troch podmienok a to preukázanie existencie nezákonného rozhodnutia resp. nesprávneho úradného postupu, existencia škody t.j. majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch resp. nemajetkovej ujmy a preukázanie príčinnej súvislosti medzi nezákonným rozhodnutím resp. nesprávnym úradným postupom a škodou. Nesprávny úradný postup spočíva v akejkoľvek činnosti určitého štátneho orgánu spojenej s výkonom jeho právomoci, ak v súvislosti s ňou dôjde k porušeniu pravidiel stanovených právnymi predpismi. Nesprávnym úradným postupom môže byť aj nevydanie resp. oneskorené vydanie rozhodnutia dôsledkom porušenia stanovených alebo primeraných lehôt na jeho vydanie, teda nečinnosť štátneho orgánu. Škodou je majetková ujma predstavujúca zmenšenie majetkového stavu poškodeného oproti stavu pred škodnou udalosťou a ktorá predstavuje hodnoty, ktoré je potrebné vynaložiť pre uvedenie veci do predošlého stavu. Charakter majetkovej ujmy má aj zníženie hodnoty pohľadávky veriteľa, ktoré nastalo v súvislosti so zmarením možnosti uspokojenia jeho pohľadávky v exekučnom konaní. O príčinnú súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím resp. nesprávnym úradným postupom a škodou ide vtedy, ak medzi nesprávnym úradným postupom resp. nezákonným rozhodnutím a škodou je vzťah príčiny a následku, ktorý musí byť priamy, bezprostredný a neprerušovaný.

Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v zmysle § 3 zákona č. 514/2003 Z.z. je objektívnou zodpovednosťou, ktorej sa štát nemôže zbaviť a za splnenia vyššie uvedených podmienok

za túto škodu zodpovedá. Pre vznik zodpovednosti štátu musia byť pritom splnené všetky zákonom požadované podmienky súčasne.

Podľa žalobcu k nesprávnemu úradnému postupu vo veciach, ktoré boli prvostupňovým súdom spojené a sú vedené pod sp. zn. 9C/90/2012 malo dôjsť tým, že súd v exekučných konaniach, v ktorých žalobca mal procesné postavenie oprávneného:

1. zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie (ISTINA RS).
2. rozhodol o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia po zákonnej 15-dňovej lehote určenej v § 44 ods. 2 Exekučného poriadku (NZP)
3. vydal poverenie na vykonanie exekúcie po 15-dňovej zákonnej lehote podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku (NP)
4. rozhodol o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora po 30-dňovej zákonnej lehote podľa § 44 ods. 8 Exekučného poriadku (ZE).

V konaniach vedených pôvodne pod sp. zn. 4C/151/2012, 4C/152/2012, 4C/158/2012, 4C/222/2012, 4C/230/2012, 4C/231/2012, 4C/237/2012, 4C/238/2012, 4C/240/2012 žalobca namietal, že exekučný súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie (ISTINA RS). Žalobca poukázal na to, že exekučný súd pri rozhodovaní o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie preskúmaval exekučný titul nad rámec právomoci zverenej exekučnému súdu tým, že preskúmaval skutkový stav vecí a konal tak, akoby sám rozhodoval vo veci samej, čím vykonal úradný postup bez splnenia zákonných podmienok.

Z oboznámených exekučných spisov pripojených k vyššie uvedeným konaniam bolo zistené, že vo všetkých prípadoch boli žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnuté. Vo všetkých uvedených veciach exekučným titulom boli rozsudky rozhodcovského súdu. Vo všetkých prípadoch právny vzťah medzi oprávneným a povinným bol hodnotený exekučným súdom ako spotrebiteľský právny vzťah a to, či už na základe predložených úverových zmlúv resp. aj na základe skutočností uvedených v odôvodneniach exekučných titulov. Poukazujúc na ustanovenie § 45 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z.z., v daných prípadoch exekučný súd je nie len oprávnený, ale aj povinný a to v ktoromkoľvek štádiu exekučného konania t.j. aj pri rozhodovaní o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, skúmať zákonnosť exekučného titulu t.j. rozhodcovského rozsudku. V tejto súvislosti súd poukazuje napr. na rozhodnutia NS SR sp. zn. 5Cdo 439/2012, sp. zn. 6Cdo 290/2012, či Ústavného súdu SR sp. zn. I.ÚS 278/2013, sp. zn. IV. ÚS 55/2011. Posudzovanie zákonnosti rozhodcovských rozsudkov v rámci exekučného konania tak nemožno hodnotiť ako nesprávny úradný postup.

Prvostupňový súd mal tiež za to, že rozhodnutím exekučného súdu, ktorým bola zamietnutá žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, nedošlo k reálnej nevyhnutnosti istiny a jej príslušenstva, o ktorých už rozhodoval rozhodcovský súd. Pokiaľ aj nedošlo k zrušeniu rozhodcovských rozsudkov, ktoré boli v exekučných konaniach exekučnými titulmi a na základe ktorých nedošlo k vydaniu poverenia na vykonanie exekúcie postupom podľa § 40 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, žalobca má právo iniciovať konanie pred všeobecným súdom, ktorý v občianskom súdnom konaní posúdi dôvod, pre ktorý rozhodcovský rozsudok nemôže byť exekučným titulom. Napr. v prípade, že rozhodcovský súd rozhodoval na základe neplatnej rozhodcovskej doložky nemôže založiť prekážku res iudicata a to z dôvodu, že rozhodcovský súd nemal právomoc na rozhodovanie o uplatnenom nároku a teda o takomto nároku môže byť znova rozhodnuté všeobecným súdom. V konečnom dôsledku súdu je známe, že tunajším súdom sú vedené konania, v ktorých je uplatnený nárok zo zmienek vystavených práve žalobcom v tomto konaní. Zmenky žalobca postúpil na iný subjekt a pritom sa jedná sa o zmenky vystavené na zabezpečenie pohľadávok z úverových zmlúv uzavretých so žalobcom, o nárokoch ktorých už bolo taktiež rozhodnuté rozhodcovským súdom a taktiež už boli tunajším súdom vedené exekučné konania v týchto veciach. Žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie aj v týchto prípadoch boli prevažne zamietnuté.

Okrem toho, že exekučný súd mal oprávnenie preskúmavať exekučný titul súd uvádza, že v uvedených veciach nie je možné konštatovať nezákonnosť rozhodnutí exekučného súdu t.j. rozhodnutí o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Oboznámením sa s exekučnými spismi, pripojenými k vyššie uvedeným konaniam, bolo totiž zistené, že ani jedno rozhodnutie tunajšieho súdu ako súdu exekučného o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie

exekúcie nebolo zrušené resp. zmenené pre nezákonnosť. Žalobca ako oprávnený vo väčšine týchto exekučných konaní ani nevyužil svoje právo na podanie riadnych resp. mimoriadnych opravných prostriedkov.

Skutočnosť, že prvostupňový súd rozhodol o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote (NZP), žalobca uviedol ako dôvod náhrady škody a nemajetkovej ujmy v konaniach vedených pôvodne pod sp. zn. 4C/202/2012, 4C/300/2012, 4C/332/2012. Oboznámením sa s exekučnými spismi pripojenými k uvedeným veciam bolo preukázané, že vo všetkých prípadoch boli žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnuté, pričom je pravdou, že k zamietnutiu žiadosti došlo v prvých dvoch prípadoch po uplynutí 15-dňovej lehoty od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia tunajšiemu súdu, avšak v treťom prípade v zákonnej lehote, nakoľko žiadosť bola doručená súdu 7.10.2010 a žiadosť bola zamietnutá 19.10.2010. V prvých dvoch exekučných konaniach však súdom po podaní žiadosti o udelenie poverenia boli žiadané správy resp. podklady, ktoré boli aj urgované a ktorých posúdenie bolo nevyhnutné pre rozhodnutie o žiadosti súdneho exekútora t.j. pre posúdenie, či v danej veci je možné vydať poverenie na vykonanie exekúcie alebo žiadosť súdneho exekútora má byť zamietnutá. Okrem toho súd má za to, že podľa ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku zákonná 15-dňová lehota platí v prípadoch, kedy exekučný súd vo veci vydá poverenie na vykonanie exekúcie a teda nie v prípadoch zamietnutia žiadosti súdneho exekútora, ako to bolo vo všetkých vyššie uvádzaných prípadoch. V súvislosti s tým, súd poukazuje na tú skutočnosť, že v uvedených veciach exekučnými titulmi boli rozsudky rozhodcovského súdu, kde súd okrem žiadosti o udelenie poverenia, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu sa zaoberal aj zmluvami o úvere a všeobecnými zmluvnými podmienkami žalobcu a to z dôvodu, že vo všetkých prípadoch sa jednalo o spotrebiteľské zmluvy. Uvedené teda neposudzoval len podľa ustanovení Exekučného poriadku, ale aj zákona č. 244/2002 o rozhodcovskom konaní, zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch platného v čase uzavretia predložených úverových zmlúv, podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka týkajúcich sa ochrany spotrebiteľa, ako aj podľa Smernice č. 93/13/EHS.

V súvislosti s namietanými skutočnosťami uvádzanými žalobcom v žalobnom návrhu pokiaľ sa týka oneskoreného rozhodnutia tunajšieho súdu o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie je potrebné uviesť, že žalobca v konaní nepreukázal existenciu rozhodnutia, ktoré by konštatovalo prieťahy v daných exekučných konaniach a teda nepreukázal nesprávny úradný postup spočívajúci v nečinnosti tunajšieho súdu v uvedených veciach. V žalobnom návrhu žalobca uviedol, že vyvinul enormné úsilie, aby docielil vecný posun v exekučných konaniach a uviedol konkrétne žiadosti o informáciu o stave konania a sťažnosti na prieťahy v konaní, ktoré boli z jeho strany podané na tunajšom súde.

Podľa oboznámených Spr č. 22/2010, č. 34/2010 a č. 12/2011 a odpovedi na sťažnosti žalobcu na prieťahy v konaní, sťažnosti žalobcu boli vyhodnotené v celom rozsahu ako neopodstatnené. V konaní teda bolo preukázané, že pri vybavovaní sťažnosti žalobcu na prieťahy v exekučných konaniach vedených prvostupňovým súdom neboli zo strany vedenia súdu konštatované prieťahy v konaní.

V neposlednom rade súd v súvislosti s prieťahmi v exekučných konaniach, na ktoré poukazuje žalobca a ku ktorým malo dôjsť neskorým rozhodnutím exekučného súdu, poukazuje na článok 48 ods. 2 Ústavy SR s tým, že porušenie uvedeného článku na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov patrí výlučne do právomoci Ústavného súdu SR. Prvostupňový súd teda nemal právomoc konštatovať prieťahy v súdnom konaní.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a to nepredloženie rozhodnutia príslušného orgánu o existencii prieťahov v daných exekučných konaniach a neprávomoc prvostupňového súdu na rozhodnutie o prieťahoch, mal súd za to, že v uvedených veciach nebol zo strany žalobcu preukázaný nesprávny úradný postup exekučného súdu a v tomto smere teda žalobca neuniesol dôkazné bremeno.

Pokiaľ sa týka konaní pôvodne vedených pod sp. zn. 4C/114/2012, 4C/212/2012, 4C/213/2012, 4C/217/2012, 4C/265/2012, 4C/270/2012, 4C/278/2012, 4C/321/2012 v ktorom žalobca namietal nesprávny úradný postup spočívajúci vo vydaní poverenia na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote (NP), v konaniach 4C/212/2012, 4C/270/2012, 4C/278/2012 a 4C/321/2012 je nárok

premlčaný. V ďalších konaniach súd vydal poverenie až po doručení zmluvy o úvere a po čiastočnom zamietnutí žiadosti o udelení poverenia.

V súvislosti s namietanými skutočnosťami uvádzanými žalobcom v žalobných návrhov pokiaľ sa týka oneskoreného rozhodnutia tunajšieho súdu o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie je potrebné uviesť, že žalobca v konaní nepreukázal existenciu rozhodnutia, ktoré by konštatovalo prieťahy v daných exekučných konaniach a teda nepreukázal nesprávny úradný postup spočívajúci v nečinnosti tunajšieho súdu v uvedených veciach. Podľa oboznámených Spr. č. 22/2010, č. 34/2010 a č. 12/2011 a odpovedi na sťažnosti žalobcu na prieťahy v konaní, sťažnosti žalobcu boli vyhodnotené v celom rozsahu ako neopodstatnené. V konaní teda bolo preukázané, že pri vybavovaní sťažnosti žalobcu na prieťahy v exekučných konaniach vedených tunajším súdom neboli zo strany vedenia tunajšieho súdu konštatované prieťahy v konaní.

V neposlednom rade prvostupňový súd v súvislosti s prieťahmi v exekučných konaniach, na ktoré poukazuje žalobca a ku ktorým malo dôjsť neskorým rozhodnutím exekučného súdu, poukazuje na článok 48 ods. 2 Ústavy SR s tým, že porušenie uvedeného článku na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov patrí výlučne do právomoci Ústavného súdu SR. Súd prvého stupňa teda nemal právomoc konštatovať prieťahy v súdnom konaní.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a to nepredloženie rozhodnutia príslušného orgánu o existencii prieťahov v daných exekučných konaniach a neprávomoc súdu na rozhodnutie o prieťahoch, mal súd za to, že v uvedených veciach nebol zo strany žalobcu preukázaný nesprávny úradný postup exekučného súdu a v tomto smere teda žalobca neunesol dôkazné bremeno.

Vo veciach pôvodne vedených pod sp. zn. 4C/137/2012, 4C/139/2012, 4C/179/2012, 4C/313/2012, k nesprávnemu úradnému postupu exekučného súdu malo podľa žalobcu dôjsť tým, že súd nerozhodol o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenom čase t.j. do 30-tich dní od doručenia návrhu na zmenu exekútora (ZE). Zo spisov bolo zistené, že po podaní návrhu na zmenu exekútora bola exekučným súdom zaslaná pôvodnému exekútorovi žiadosť na vyjadrenie spolu so žiadosťou o vyčíslenie trov a predloženie exekučného spisu. V prvých troch konaniach bola exekučným titulom notárska zápisnica, ktorú za povinného podpísal splnomocnený zástupca Mgr. T. Kušníra, ten bol splnomocnený na základe plnomocenstva, ktoré bolo súčasťou zmluvy o úvere a zároveň bol splnomocnený na zastupovanie oprávneným. Súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú, exekúciu zastavil a návrh na zmenu exekútora zamietol. V štvrtom konaní súd mohol rozhodnúť až po vyjadrení exekútora.

V ďalšom prvostupňový súd poukázal na už vyššie uvedené skutočnosti týkajúce sa vytýkaných prieťahov v exekučných konaniach, kedy všeobecný súd nemá právomoc na posudzovanie existencie prieťahov. Aj v tomto prípade teda žalobca neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal existenciu nečinnosti resp. prieťahov pri rozhodovaní o jeho návrhu na zmenu exekútora v exekučnom konaní. Zo sťažností podaných žalobcom na prieťahy v exekučných konaniach zo dňa 30.8.2010, 23.11.2010 a 25.5.2011 sa v prípade jeho návrhu na zmenu súdneho exekútora nemohla týkať ani jedna sťažnosť, keďže návrh na zmenu súdneho exekútora bol podaný dňa 22.11.2010, 18.11.2010. Podľa oboznámených Spr. však všetky sťažnosti žalobcu na prieťahy v exekučných konaniach vedených tunajším súdom boli považované za neopodstatnené.

Poukazujúc na vyššie uvedené skutočnosti súd prvého stupňa konštatuje, že zo strany žalobcu nebol v konaní preukázaný nesprávny úradný postup exekučného súdu v uvedených exekučných konaniach, ani nezákonnosť rozhodnutí exekučného súdu. Hmotnoprávne podmienky uplatnenia nároku škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej nesprávnym úradným postupom musia byť splnené súčasne, pričom zo strany žalobcu nebola preukázaná už prvá z vyššie uvedených podmienok. Súd preto pre nepreukázanie existencie podmienok priznania náhrady škody a nemajetkovej ujmy zo strany žalobcu, jeho návrh v celom rozsahu zamietol.

Pokiaľ sa týka žalobcom uplatnenej majetkovej škody a nemajetkovej ujmy zo strany žalobcu bol predložený listinný dôkaz - znalecký posudok č. 1/2014 týkajúci sa výšky majetkovej škody požadovanej žalobcom. Z dôvodu, že v konaní nebol preukázaný prvý z predpokladov priznania náhrady škody a

to nesprávny úradný postup exekučného súdu v exekučných veciach, súd už z dôvodu hospodárnosti konania nevykonal ďalšie dokazovanie na preukázanie škody a nemajetkovej ujmy, ktorú si žalobca v konaní uplatnil.

Žalobca vo svojom žalobnom petite žiadal najprv o veci rozhodnúť tzv. medzitýmny rozsudkom (§ 152 ods. 2 O.s.p.). K tomu súd uvádza, že ak je tu dôvod pre postup podľa § 152 ods. 2 O.s.p., súd môže vydať medzitýmny rozsudok aj bez návrhu účastníka konania. Ak súd takémuto návrhu účastníka konania na vydanie medzitýmneho rozsudku nevyhoví, nevydáva o tom zvláštne rozhodnutie a s týmto návrhom sa ani nemusí vyporiadať v odôvodnení rozhodnutia o veci samej.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 151 ods. 2 O.s.p., ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

O trovách konania rozhodol prvostupňový súd na pojednávaní konanom dňa 5.8.2014 podľa citovaného ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že ich náhradu priznal žalovanej, ktorá bola v konaní úspešná. Žalovaná si uplatnila nárok na náhradu trov konania v jej písomnom vyjadrení. V zákonom stanovenej lehote ale trovy nevyčísli a z obsahu spisu jej žiadne trovy nevyplývali. Vyčíslenie trov konania je nevyhnutné nie len u právneho zástupcu, ale aj u účastníka, ktorý nie je právne zastúpený. Ak účastník v stanovenej lehote trovy nevyčísli možno mu priznať náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu. V prípade, že zo spisu výška náhrady trov nevyplýva je súd oprávnený namiesto vyhláseného výroku o priznaní trov konania zmeniť tento výrok a účastníkovi náhradu trov nepriznať.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podala odvolanie žalobkyňa z dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/, g/ a h/ O.s.p., § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. a navrhla zrušiť rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Vytýkala súdu, že prejednal vec v jej neprítomnosti, hoci preto neboli splnené podmienky. Uviedla, že požiadala o zrušenie pojednávania, uviedla dôležité dôvody a predložila listiny spájané s označenými dôvodmi. Pokiaľ súd prejednal za týchto okolností vec v jej neprítomnosti, odňal jej tým právo konať pred súdom. Namietala ďalej, že vo veci rozhodla vylúčená sudkyňa. Žalobkyňa tvrdí, že nemala možnosť vyjadriť sa k tvrdeniam žalovanej, z ktorých súd pri svojom rozhodnutí vychádzal, nemala možnosť vyjadriť sa ani k dôkazom, ktoré súd vykonal a založil na nich svoje rozhodnutie, a tým došlo k porušeniu zásady kontradiktórnosti konania a práva žalobkyne na súdnu ochranu. Nemala možnosť vyjadriť sa k skutkovým a právnym otázkam veci. Sama nemala možnosť navrhnúť dôkazy na podporu svojich tvrdení. Namietala ďalej, že vo veci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania, lebo bolo potrebné vo veci vykonať dokazovanie listinami založenými v exekučnom spise a za stavu, kedy sa žalovaná vôbec nevyjadrila k podanej žalobe, mal súd umožniť žalobkyni uplatňovať svoje stanoviská k skutkovým, ale aj právnym otázkam, nastoleným samotným súdom v súvislosti s nesprávnym úradným postupom a výškou spôsobenej škody. Vytýkala súdu, že vykonal dokazovanie listinami, ktorých pôvod nie je z odôvodnenia rozhodnutia poznateľný a nie je zrejmé, či išlo o listiny založené v exekučnom spise. Aj k týmto dôkazom získaným z vlastnej iniciatívy súdom mala mať žalobkyňa možnosť vyjadriť sa. Súd bez nariadenia pojednávania doplnil skutkový základ dokazovaním, ktorého obsah a rozsah si určil sám a následne meritórne rozhodol. Nakoniec vytýkala nepreskúmateľnosť rozhodnutia a to, že súd nedodrжал lehoty na vydanie rozhodnutia, čím spôsobil zbytočné prieťahy v konaní. Zo všetkých týchto dôvodov navrhla zrušiť rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrila.

Na základe podaného odvolania Krajský súd v Košiciach (ďalej len odvolací súd) prejednal odvolanie žalobkyne ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods. 1, 3 O.s.p. a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolaniu žalobkyne nie je možné vyhovieť.

Rozsudok je vo výrokoch vecne správny, preto ho odvolací súd podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 21.10.2015 o 10.05 hod. v pojednávacej miestnosti č. dv. 227, II. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 15.10.2015 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach podľa § 156 ods. 1, 3 O.s.p.

Žalobkyňa v odvolaní uvádza, že jej bola postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom, vo veci rozhodla vylúčená sudkyňa, súd vec nesprávne právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenia právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností.

Odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. je daný vtedy, ak v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. Žalobkyňa konkrétne namieta, že postupom súdu jej bola odňatá možnosť konať pred súdom, pretože súd pojednával v jeho neprítomnosti, hoci preto neboli splnené podmienky podľa § 101 ods. 2 O.s.p., vo veci rozhodoval vylúčený sudca a súd nesprávne právne vec posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav.

Odňatím možnosti konať pred súdom (§ 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p.) je potrebné rozumieť taký procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi konania odnímajú tie procesné práva, ktoré mu zákon priznáva. Vo všeobecnosti ide o taký postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. K odňatiu možnosti pred súdom konať dochádza tiež vtedy, keď súd vec prejedná a rozhodne v neprítomnosti účastníka konania, hoci nie sú preto splnené podmienky vyplývajúce z § 101 ods. 2 O.s.p.

Súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie ani nepožiada z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takého účastníka; prihliadne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy (§ 101 ods. 2 O.s.p.).

Z vyššie citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že predpokladom uskutočnenia pojednávania a rozhodnutia v neprítomnosti účastníkov je riadne predvolanie účastníka na pojednávanie, ktorý sa nedostaví a ani nepožiada z dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania.

Predvolanie na pojednávanie sa musí účastníkom doručiť tak, aby mali dostatok času na prípravu, spravidla najmenej päť dní pred dňom, keď sa má pojednávanie konať (§ 115 ods. 2 O.s.p.).

V prejednáwanej veci z obsahu spisu je preukázané splnenie podmienok pre pojednávanie súdu dňa 21.6.2013 v neprítomnosti účastníkov, preto ak súd vec prejednal a rozhodol na tomto pojednávaní v neprítomnosti účastníkov, neodňal tým žalobkyňi (ani žalovanej) právo konať pred súdom.

Z obsahu spisu je zrejmé, že predvolanie na pojednávanie na deň 21.6.2013 bolo doručené účastníkom s dostatočným časovým predstihom, čím bola zachovaná lehota na prípravu pojednávania podľa citovaného ustanovenia § 115 ods. 2 O.s.p.

Žalovaná ospravedlnila svoju neúčast' na pojednávaní z dôvodu hospodárnosti konania a ďalej uviedla, že sa naďalej pridržiava svojho vyjadrenia vo veci.

Žalobkyňa v elektronickom podaní zo dňa 14.6.2013 žiadala zrušenie nariadeného pojednávania ako aj prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva žalobkyne na zákonného sudcu a práva na nestranný súd a ktorej dôsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu vo veci nevyhlásenia sudcu povereného prejednávaním veci.

Žalobkyňa navrhla prerušiť konanie z dôvodu, že na Ústavný súd SR podala sťažnosť, týkajúcu sa porušenia jeho práva na zákonného sudcu a práva na nestranný súd z dôvodu, že v konaní vykonával úkony a rozhodoval vylúčený sudca. Uviedla, že rozhodnutie v predmetnej veci závisí od otázky, ktorú nie je možné vyriešiť v tomto konaní, a ktorá musí byť rozhodnutá Ústavným súdom SR, preto sú v danom prípade splnené podmienky pre prerušenie konania, a to až do doby vydania rozhodnutia ústavného súdu o podanej sťažnosti.

Podľa § 109 ods. 1 písm. b/ O.s.p. súd konanie preruší, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. Rovnako postupuje, ak tu pred rozhodnutím vo veci došiel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná; v tom prípade postúpi návrh ústavnému súdu na zaujatie stanoviska.

Podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Odvolací súd konštatuje, že v danom prípade nie sú splnené podmienky na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. Rovnako nie je dôvod ani na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b/ O.s.p. Podanie ústavnej sťažnosti navrhovateľkou na ústavnom súde totiž nie je dôvodom na prerušenie konania v danej veci, pretože výsledok konania na ústavnom súde nemôže ovplyvniť toto konanie.

Odvolaciemu súdu z jeho činnosti je známe, že Ústavný súd SR vo viacerých svojich uzneseniach obdobné sťažnosti v skutkovo rovnakých veciach odmietol pre nedostatok právomoci Ústavného súdu SR na ich prerokovanie. Na zdôvodnenie rozhodnutia uviedol, že sťažovateľ (v našom prípade žalobkyňa) sa v ďalšom konaní o merite veci pred všeobecnými súdmi môže domáhať ochrany svojich práv podaním odvolania proti rozhodnutiam prvostupňového súdu, prípadne aj dovolaniami proti rozhodnutiam odvolacieho súdu, preto nie je daná právomoc ústavného súdu o týchto sťažnostiach rozhodnúť (uznesenie Ústavného súdu SR IV. ÚS 521/2013-10 zo dňa 22. augusta 2013, uznesenie Ústavného súdu SR IV. ÚS 518/2013 - 10 zo dňa 22. augusta 2013 a iné).

Žalobkyňa ako účastník konania využila svoje zákonné právo namietať nestrannosť súdu prvého stupňa. O námietke zaujatosti uplatnenej žalobkyňou už v žalobnom návrhu nadriadený súd právoplatne rozhodol. Krajský súd v Košiciach sa zaoberal všetkými dôvodmi žalobkyne, pre ktoré žiadala vylúčenie sudcov súdu prvého stupňa v danej veci. Uvedeným rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 1NcC/61/2012-14 zo dňa 22.10.2012 je viazaný súd, ale aj účastníci tohto konania. Proti tomuto uzneseniu Krajského súdu v Košiciach bola zo strany žalobkyne podaná sťažnosť na Ústavnom súde SR, ktorú Ústavný súd odmietol pre nedostatok právomoci ÚS SR.

Z vyššie uvedeného vyplýva že, rozhodnutie ústavného súdu o sťažnosti žalobkyne nemá podstatný vplyv a význam pre meritorne rozhodnutie vo veci a nemôže podstatne zmeniť rozhodnutie súdu vo veci samej, pretože žalobkyňa a aj ostatní účastníci konania majú možnosť uplatňovať svoje procesné práva v riadnom konaní podľa Občianskeho súdneho poriadku. V prejednávanej veci preto nie sú dané dôvody na prerušenie konania. Opačný postup súdu by za danej situácie bol v rozpore s účelnosťou a hospodárnosťou konania.

Odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa vo výroku o zamietnutí návrhu žalobkyne na prerušenie konania ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p., nakoľko tento dôvod nie je relevantným dôvodom na prerušenie konania ako ani na odročenie pojednávania. A navyše o návrhu žalobkyne na prerušenie konania z vyššie uvedeného dôvodu súd prvého stupňa už raz rozhodol, a to uznesením č.k. 4C/114/2012-69 zo dňa 24.6.2013, ktorým jej návrh zamietol. Uvedené uznesenie bolo potvrdené Krajským súdom v Košiciach č.k. 11Co/314/2013-88 zo dňa 9.4.2014.

Z vyššie uvedeného je zrejmé, že nebol naplnený odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p., teda postupom súdu, keď vec prejednal v neprítomnosti žalobkyne, nebola jej odňatá možnosť konať pred súdom.

Aj pokiaľ ide o ostatné žalobkyňou namietané odvolacie dôvody podľa § 205 ods. 2 písm. c/, d/, e/ a f/ O.s.p., odvolací súd dospel k záveru, že tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené.

Rozhodnutiu súdu nemožno vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu, ani že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplynuli a ani nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne, že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 133 až § 135 O.s.p., alebo že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia alebo použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil. Rozsudok vo veci nie je ani nepreskúmateľný a nebola zistená ani iná vada, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Odvolací súd nepovažuje za správny právny záver súdu prvého stupňa pokiaľ tento na vec aplikoval ust. § 9 ods. 2 zákona č. 514/2013 Z.z. v znení účinnom od 1.1.2013 a pokiaľ v návaznosti na to uzavrel, že otázku prietáhov môže súd posudzovať len vychádzajúc z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prerušenia vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd SR konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov. Ustanovenie § 9 ods. 2 v takomto znení nadobudlo účinnosť od 1.1.2013 a teda nemôžu byť na základe neho posudzované zákonné podmienky pre vznik nároku zodpovednosti štátu za škodu ku ktorej malo dôjsť nesprávnym úradným postupom v období pred týmto dátumom, teda pred 1.1.2013. V tomto období totiž ust. § 9 citovaného zákona bolo v tomto znení:

Štát zodpovedá za škodu, spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon, alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní, alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických a právnických osôb. V súlade s týmto zákonným ustanovením bol teda súd rozhodujúci o nároku na náhradu škody z nesprávneho úradného postupu oprávnený vyhodnotiť aj otázku prietáhov v súdnom konaní ako jednu zo základných podmienok vzniku zodpovednosti.

Odvolací súd je toho názoru, že ani nesprávne právne posúdenie v tejto časti nemalo za následok nesprávnosť rozhodnutia vo veci samej. Z dôvodov prvostupňového rozsudku je totiž zrejme, že tento sa napriek svojmu záveru o neexistencii rozhodnutia, ktorým by príslušné orgány konštatovali prietahy, resp. nečinnosť v konaní sám aj vyhodnocoval túto otázku, keď s poukazom na znenie § 44 ods. 2 zák.č. 233/1995 Z.z. (Exekučný poriadok) konštatoval, že zákonná lehota 15 dní na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. d/ citovaného zákona, teda v prípadoch, ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie Rozhodcovského súdu. Súd prvého stupňa správne s poukazom na ust. § 45 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení do 31.12.2014 poukázal na oprávnenosť a zároveň aj povinnosť exekučného súdu posudzovať takýto rozhodcovský rozsudok aj z hľadiska toho, či tento nezaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom. Je nesporné, že v súvislosti s takýmto postupom musí exekučný súd vykonať viacero úkonov na základe ktorých môže uvedený záver vyhodnotiť a je nesporné, že to nie je reálne spôsobilý vykonať v lehote 15 dní. Súd prvého stupňa sa oboznámil s obsahom všetkých exekučných spisov, z ktorých žalobca odvodzuje svoje nároky a v každej veci vyhodnocoval konkrétne úkony vykonané exekučným súdom pri posudzovaní rozhodcovského rozsudku ako exekučného titulu a v návaznosti na to vyhodnocoval aj lehoty, v ktorých bolo o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie rozhodnuté.

Odvolací súd sa zhoduje s jeho závermi v tom, že ani v jednom z posudzovaných prípadov sa nejedná o situáciu, aby exekučný súd naplnil zákonnú podmienku takých prietáhov v súdnom konaní, ktoré by zakladali nárok na náhradu škody za nesprávny úradný postup. Nemožno sa stotožniť s názorom žalobkyne, ktorá takýto nárok odvodzuje už od ňou konštatovaných prietáhov v rozsahu niekoľkých dní.

Odvolací súd k tejto otázke považuje za potrebné uviesť, že z vlastnej rozhodovacej praxe má vedomosť o tom, že žalobca v teraz prebiehajúcim konaní podal na Okresný súd Spišská Nová Ves v krátkom

časovom úseku veľké množstvo žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie so zjavným úmyslom zahliť súd do tej miery, že nebude spôsobilý o týchto žiadostiach rozhodnúť v primeraných lehotách. Takýto postoj vyplýva práve z následného postupu žalobcu, ktorý na uvedenú situáciu reagoval podaním obrovského množstva žalôb o náhradu škody z nesprávneho úradného rozhodnutia. Odvolací súd poukazuje na to, že obdobnou situáciou sa už opakovane zaoberal Ústavný súd Českej republiky, ktorý konštatoval, že aj právo na prístup k súdu je možné zneužiť. Zneužitie toto právo znamená vykonať ho k právom neodôvodnenej ujme iného alebo k ujme spoločnosti. Za špecifický prípad takéhoto zneužitia práva označil šikanózne správanie, ktoré spočíva v tom, že niekto vykoná svoje právo so zámerom spôsobiť inému nepríjemnú ujmu. Konštatoval, že vo vzťahu k právu na prístup k súdu možno za zneužitie tohto práva považovať situáciu, keď žalobca nezahajuje súdne konanie pre ochranu svojho aj keď domnelého, subjektívneho práva, ale zahajuje ho iba pre súdne konanie samo. Neúmerným množstvom takto zahájených konaní účastník preťažuje už aj tak preťaženú justíciu, z čoho následne ťaží zahajovaním ďalších konaní ohľadne náhrady ujmy spôsobenej nepríjemnou dĺžkou konaní. Súdny tak trvaním na bezhraničnej ochrane práva na prístup k súdu bez ďalšieho dostávajú sami seba do bludného kruhu (uznesenie Ústavného súdu Českej republiky zo dňa 27.10.2011 sp.zn. III ÚS 2791/08, uznesenie zo dňa 13.3.2012 sp. zn. III. ÚS 696/2012).

Súd prvého stupňa vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu a náležite zistil skutkový stav, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa § 132 O.s.p., z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, preto odvolací súd jeho rozsudok ako vecne správny podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

Odvolací súd sa stotožňuje so správnymi skutkovými zisteniami a právnym záverom súdu prvého stupňa, podľa ktorého neboli splnené podmienky zodpovednosti žalovanej za škodu v zmysle zákona 514/2003 Z.z., ktorá mala byť spôsobená žalobkyni tvrdým nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Spišská Nová Ves v exekučných konaniach vedených na tomto súde pod sp.zn.: 4C/114/2012, 4C/137/2012, 4C/139/2012, 4C/151/2012, 4C/152/2012, 4C/158/2012, 4C/179/2012, 4C/202/2012, 4C/212/2012, 4C/213/2012, 4C/217/2012, 4C/222/2012, 4C/230/2012, 4C/231/2012, 4C/237/2012, 4C/238/2012, 4C/240/2012, 4C/265/2012, 4C/270/2012, 4C/278/2012, 4C/300/2012, 4C/313/2012, 4C/321/2012 a 4C/332/2012 s tým, že konanie je ďalej vedené pod sp. zn. 4C/114/2012 (ďalej len preskúmané exekučné konania) a nezákonným rozhodnutím vydaným v tomto konaní, z ktorého dôvodu základ nároku nie je daný.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva úvaha súdu, na základe ktorej dospel k záveru o vylúčení zodpovednosti žalovanej za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom a nezákonným rozhodnutím aj s poukazom na príslušné právne predpisy, ktoré aplikoval na zistený skutkový stav a nenáležitá je preto námietka žalobkyne o nepreskúmateľnosti a arbitrárnosti záverov súdu prvého stupňa, na ktorých založil svoje rozhodnutie.

Z vykonaného dokazovania nepochybne vyplynul záver, že Okresný súd Spišská Nová Ves sa v preskúmaných exekučných konaniach nedopustil nesprávneho úradného postupu tým, že nerozhodol o žiadosti o udelenie poverenia v lehote 15 dní od jej doručenia súdu podľa § 44 Exekučného poriadku a ani tým, že pred rozhodnutím o udelení poverenia preskúmal súlad exekučného titulu, t.j. rozhodcovského rozsudku so zákonom.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov záver súdu prvého stupňa o nepreukázaní nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Spišská Nová Ves v preskúmaných exekučných konaniach je vecne správny.

Za správny považuje odvolací súd aj postup súdu prvého stupňa, ktorý nárok žalobcu odvodzovaný od tvrdenia o vykonaní úradného postupu bez splnenia zákonných podmienok odvodený od tvrdenia, že exekučný súd svojím nelegálnym postupom vykonal opätovne posúdenie práva žalobcu, ktoré mu už bolo priznané právoplatným rozhodcovským rozsudkom právne kvalifikoval ako nárok na náhradu škody z titulu nesprávneho úradného rozhodnutia aj napriek tomu, že žalobca tento nárok zakladal na zodpovednosti za nesprávne úradné rozhodnutie. Je totiž zrejmé, že žalobcom konštatovaný postup vyústil do vydania rozhodnutia o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a teda aj takto tvrdené porušenie možno posudzovať iba v rámci nároku na náhradu škody z titulu nesprávneho úradného rozhodnutia.

Podľa § 6 ods. 1 zákona 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

V preskúvaných exekučných konaniach zrušenie alebo zmena rozhodnutia okresného súdu (ako exekučného súdu), preukázané neboli a vzhľadom na nesplnenie tejto podmienky pre vznik nároku je skúmanie existencie ďalších podmienok bez právneho významu, keďže jednotlivé zákonné predpoklady vzniku práva na náhradu škody podľa zákona č. 514/2013 Z.z. musia byť splnené kumulatívne.

Pokiaľ žalobkyňa namietala, že nemala možnosť vyjadriť sa k tvrdeniam žalovanej, z ktorých súd vychádzal pri rozhodovaní, že vyjadrenie žalovanej jej nebolo doručené a nebolo doručené ani súdu, odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že vyjadrenie žalovanej k žalobe zo dňa 4.2.2013 bolo doručené Okresnému súdu Spišská Nová Ves dňa 6.2.2013. Uvedené vyjadrenie žalovanej bolo doručené žalobkyni dňa 30.4.2013, čo vyplýva z doručky na č.l. 53.

Za tejto situácie mala žalobkyňa dostatok času na to, aby sa vyjadrila k argumentom žalovanej a prípadne navrhla vykonať dôkazy na ich vyvrátenie a pokiaľ tak neurobila, sama sa vzdala tohto procesného práva, ktorého realizácia jej však nebola znemožnená postupom súdu.

Pokiaľ žalobkyňa namieta, že nemala možnosť vyjadriť sa k dôkazom, ktoré súd vykonal a založil na nich svoje rozhodnutie, k tomu odvolací súd uvádza, že tohto práva sa vzdala sama tým, že sa nedostavila na pojednávanie, na ktoré bola riadne predvolaná a ani nepožiadala z dôležitého dôvodu o jeho odročenie. Na tomto pojednávaní bolo pritom vykonané dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, ktoré sú obsiahnuté v spise a pokiaľ by sa žalobkyňa bola tohto pojednávania zúčastnila, mala možnosť sa k vykonaným dôkazom vyjadriť a realizovať aj svoje ďalšie procesné práva spojené s účasťou na pojednávaní, vrátane možnosti vyjadriť sa k skutkovým a právnym otázkam veci a navrhnúť dôkazy na podporu svojich tvrdení. Je teda zrejmé, že zásada kontradiktórnosti konania a ani právo žalobkyne na súdnu ochranu porušené neboli.

Nenáležitá je námietka žalobkyne, že v danej veci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania, keďže súd rozhodol vo veci na pojednávaní, za splnenia podmienok podľa § 101 ods. 2 O.s.p., ako aj ostatných zákonných podmienok tak, ako už bolo uvedené vyššie.

Rovnako nenáležitá je aj námietka o vykonaní dokazovania listinami, ktorých pôvod nie je z odôvodnenia rozhodnutia poznateľný. Z odôvodnenia rozsudku nepochybne vyplýva, že súd vykonal dokazovanie listinami obsiahnutými v spojenom spise Okresného súdu Spišská Nová Ves pod sp.zn. 4C/114/2012, ktorého súčasťou sú tiež pripojené exekučné spisy preskúvaných exekučných konaní.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov sú odvolacie námietky žalobkyne nedôvodné, preto odvolací súd napadnutý rozsudok vo výrokoch, ktorým súd prvého stupňa žalobný návrh zamietol a návrh žalobcu na prerušenie konania zamietol ako vecne správny podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil, vrátane výroku o trovách konania účastníkov konania.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. Žalovaná bola v odvolacom konaní úspešná, preto má právo na náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnej žalobkyni, trovy odvolacieho konania jej však nevznikli a žalobkyňa nemá právo na ich náhradu, preto sú účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach jednohlasne (§ 3 ods. 9 zák. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.